

Позивајући се на Повељу Уједињених нација;

Позивајући се на Конвенцију Уједињених нација о спрјечавању и кажњавању злочина геноцида;

Позивајући се на Универзалну декларацију о људским правима;

Позивајући се на Међународни пакт о грађанским и политичким правима и на Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима;

Подсјећајући да су наведени међународни акти дио дејшонској усјавној порејка;

Пошћујући Ојшћи оквирни сјоразум за мир у БиХ;

Подсјећајући да је искуство Геноцида над Србима у НДХ најлашено у Декларацији Скујшћине срјској народа у Босни и Херцејовини од 24. окћобра 1991. јодине, Декларацији о јројлашењу Рејублике Срјској Народа Босне и Херцејовине од 9. јануара 1992. јодине, Усћаву Рејублике Срјске од 28. фебруара 1992. јодине, ще у Декларацији о јеноциду Независне Државе Хрвајске над Србима, Јеврејима и Ромима шоком Друјој свјејској рајша, од 22. окћобра 2015. јодине, и у Закључцима Народне скујшћине у вези са размајтрањем Информације о „Резолуцији о јошћовању жрјшава фашистћичкој режима и јокрејша“ од 1. јуна 2020. јодине;

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 179. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број: 66/20):

Народна скупштина Републике Српске на сједници одржаној усвојила је .

РЕЗОЛУЦИЈУ

О ОСУДИ И ЗАБРАНИ ПРОМОВИСАЊА И ВЕЛИЧАЊА ИДЕОЛОГИЈЕ И СИМБОЛА НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ И ДРУГИХ УСТАШКИХ, НАЦИСТИЧКИХ И ФАШИСТИЧКИХ ИДЕОЛОГИЈА И СИМБОЛА

I

Народна Скупштина Републике Српске подсјећа да геноцид, према Конвенцији Уједињених нација о спрјечавању и кажњавању злочина геноцида, представља било које од следећих дјела учињених са намјером да се уништи, у цјелини или дјелимично, национална, етничка, расна или вјерска група као таква: убиства чланова групе; доношење тешких тјелесних или душевних повреда члановима групе; подвргавање групе животним условима који имају за циљ њено потпуно или дјелимично физичко уништење; спрјечавање рађања у оквиру групе; принудно премјештање дјеце из једне групе у другу. Поред наведених облика извршења, кажњиви су и: завјера ради извршења геноцида; непосредно и јавно подстицање на извршење геноцида; покушај геноцида; као и саучесништво у геноциду. Геноцид

подразумијева геноцидну намјеру као конститутивни елемент овог кривичног дјела.

II

Народна скупштина Републике Српске подсјећа да је окупационом подјелом Краљевине Југославије успостављена Независна Држава Хрватска, под патронатом и уз пуно учешће сила Осовине, која је, за вријеме Другог свјетског рата, извршила Геноцид над Србима, Холокауст над Јеврејима и геноцид на Ромима - Порајмос.

Геноцид над Србима у НДХ, као примарној жртви овог злочиначког система у нацистичком поретку, имао је за циљ уништење око два милиона Срба на територији читаве Независне Државе Хрватске. Реализација плана „коначног рјешења српског питања у НДХ“ провођена је кроз политику - трећину протјерати, трећину присилно асимиловати у римокатолике односно Хрвате и трећину физички уништити, односно побити. Геноцид над Србима у НДХ је, уз претходну дуготрајну идеолошку припрему, дехуманизовање, означавање циљне групе и планирање, вршен од самог њеног настанка до краја рата, неселективним убијањем припадника српског народа на великом броју стратишта, одвођењем у логоре, протјеривањем, депортацијама и присилном асимилацијом односно превођењем у римокатоличку вјеру, те уништавањем и присвајањем имовине као и затирањем културног идентитета.

На читавој територији НДХ евидентиран је велики број масовних стратишта на којима су жртве били Срби. Поред система логора смрти Јасеновац и других многобројних логора, формирани су и специјализовани логори у НДХ само за српску дјецу: Сисак, Горња Ријека и Јастребарско. У НДХ је функционисао и већи број мјеста заточеништва у којима су били затварани и ликвидирани жене и дјеца.

III

Народна скупштина Републике Српске констатује да је нацистичка Њемачка, осим међународног покровитељства, имала и улогу директног извршиоца Геноцида над Србима у НДХ.

Холокауст (Шоа) представља покушај уништења европских Јевреја који је извршила нацистичка Њемачка са својим савезницима и помагачима за вријеме Другог свјетског рата, а који је требало да се оконча потпуним уништењем јеврејског народа и културе. НДХ је била једина држава у оквиру нацистичког новог поретка у којој Јевреји нису били примарна жртва, иако је у НДХ удио убијених припадника јеврејске заједнице за неколико процената виши од европског просјека. Холокауст у НДХ подразумијевао је и масовне депортације Јевреја у њемачке логоре смрти.

Геноцид над ромским народом извршила је нацистичка Њемачка са својим савезницима и помагачима за вријеме Другог свјетског рата. Геноцид над Ромима у НДХ дио је процеса чији је почетак означен доношењем расних закона, а спроведен масовним убиствима и заточењима у концентрационим и логорима смрти.

IV

Народна скупштина Републике Српске наглашава чињеницу да је Геноцид над Србима у НДХ извршен на системској основи уз руковођење од стране режима, тј. од стране хрватског усташког покрета на власти, али и уз учешће осталих друштвених слојева, као и уз учешће и подршку дијела римокатоличког клера.

Осим бројних извршилаца злочина, и највећи дио становништва НДХ римокатоличке и муслиманске вјероисповијести подржавао је политику геноцида НДХ или је пасивно посматрао његово спровођење. Они малобројнији који се нису слагали са геноцидном политиком НДХ, укључивали су се, заједно са Србима, у покрете отпора, или су и сами постајали жртве НДХ. Осим масовног учешћа у војним формацијама НДХ (домобрани, усташе, муслиманска милиција) један дио муслиманског становништва, идеолошки вођен од дијела својих вјерских вођа, кроз идеологију Младих муслимана, односно Муслиманске браће, учествовао је и чинио злочине над Србима, Јеврејима и Ромима, у саставу нацистичких формација (13. СС „Ханџар“ дивизија).

V

Народна скупштина Републике Српске полази од чињенице да је памћење жртава геноцида Независне Државе Хрватске над Србима као и јунака и хероја антифашистичке и антиокупаторске борбе уткано у саме темеље Републике Српске, која је, између осталог, настала и као „српско НЕ“ новом геноциду над Србима, што је видљиво и из њених оснивачких докумената. Овом Резолуцијом још једном истичемо важност институционалног односа према наведеним темама.

Народна скупштина Републике Српске посебно наглашава чињеницу да у послеријатној комунистичкој Југославији из идеолошких разлога никада није дошло до потпуног истраживања, признања и осуде Геноцида над Србима у НДХ у његовом јасном историјском контексту што је створило нове антагонизме и ревитализацију неоусташких, неонацистичких и неофашистичких идеја и идеологија које су ескалирале током деведесетих година XX вијека.

Народна скупштина Републике Српске осуђује пола вијека дуго ћутање о Геноциду над Србима у НДХ, те искривљавање историјских чињеница и свођење српских жртава геноцида искључиво на „жртве фашистичког терора“, због њихове наводне припадности комунистичкој револуцији.

VI

Народна скупштина Републике Српске са забринутости и осудом истиче чињеницу да у окружењу Републике Српске у посљедње вријеме у јавности долази до ревитализације идеологије, симбола и поздрава Независне Државе Хрватске, као што су: заставица НДХ са првим бијелим пољем на шаховници, усташки симбол „U“, поздрав „За дом спремни“, ознака „Ханџар“ дивизије, итд.

Народна скупштина Републике Српске нарочито осуђује све учесталије манифестације србофобије и антагонизама према Србима, као и антисемитизма и других драстичних облика групних предрасуда и нетрпељивости.

VII

Народна скупштина Републике Српске, у складу са цивилизацијским вриједностима и најбољим намјерама за историјско помирење народа, напомиње да ни данашња Њемачка као модерна мултикултурална држава Европске Уније, као ни Хрватска, нису никада званично признале и јавно осудиле или се извиниле припадницима српског народа за почињени Геноцид над Србима у НДХ, иако су од органа и институција Републике Српске више пута позивани на тај веома важан цивилизацијски искорак.

VIII

Народна скупштина Републике Српске осуђује и оцјењује као недопустиве идеолошке релативизације и ревитализације идеологије НДХ, облике негативног фалсификаторског историјског ревизионизма, негирања и умањивања Геноцида, затим величање и прослављање злочиначких идеја из контекста Другог свјетског рата, Геноцида над Србима у НДХ, Холокауста и Порајмоса.

IX

Народна скупштина Републике Српске констатује да је страдање српског народа током ратова деведесетих година прошлог вијека у значајној мјери било посљедица оживљавања идеологија и пракси заснованих на геноцидној политици спровођеној над Србима у Независној Држави Хрватској.

X

Народна скупштина Републике Српске задужује посланике и делегате из Републике Српске у Парламентарној скупштини БиХ да предложе и подрже ову резолуцију у истовјетном тексту.

XI

Народна скупштина Републике Српске задужује Владу Републике Српске да припреми и у скупштинску процедуру упуту приједлог измјена и допуна прописа којима би се јасно и недвосмислено инкриминисало промовисање и величање идеологије и симбола Независне Државе Хрватске и других усташких, нацистичких и фашистичких симбола и идеологија, те предвидјеле одговарајуће санкције.

Број:
Датум:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Ненад Стевандић